

Statsbanerne, der hidtil har fundet Sted, hos de forskellige Trafikministre, og til Trods for den endnu jo aldeles ikke for-tjente Anerkendelse, som det ærede Med-lem syntes villig til at yde mig, maa jeg paa dette Punkt tage Afstand fra det ærede Medlem. Thi det er en Misforstaaelse, som desværre ikke er ualmindelig, at det er Ministrene, der skal styre Statsbanerne. Det skal Ministrene ikke gøre. Ministrene skal føre Tilsyn med Administrationen af Statsbanerne saavel som af enhver anden offentlig Virksomhed, men det er for meget at forlange, at Ministrene skal være Administratorer i den udstrakte Betydning. Ministrene skal kun være en tilsynsførende Myndighed i dette Forhold, de skal jo oven i Købet snævrere taget være den politisk tilsynsførende Myndighed. Man maa vente Initiativet og Kraften og Styrken hos de Folk, der er satte i Spidsen som de forretningsmæssige Ledere.

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg ikke, efter at det havde vist sig, at den Kritik, der har været rettet mod Statsbanernes Ledelse, i saa høj Grad havde vist sig overdreven, tænkte paa at yde Generaldirektionen en Oprensning derfor. Dertil maa jeg sige, at det har jeg egentlig ikke tænkt paa. Det, jeg i den Forbindelse har haft at gøre, og det, jeg har gjort, er, at jeg har stillet mig i et ubetinget loyalt Forhold til den Administration, jeg her har skullet arbejde med, og jeg har gennem mit Samarbejde med denne Generaldirektion personlig ydet den al Anerkendelse. Jeg har den Glæde at befinde mig i det allerbedste Samarbejde med denne Direktion. Det har jeg flere Gange givet Udtryk for ogsaa i Rigsdagen. Men deraf følger ingenlunde — heller ikke deraf, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem i den Bedømmelse af Personerne, han fremsatte —, at jeg er enig med denne Direktion om, at den Styrelsesform, som nu eksisterer, og den Tankegang, som har været Grundlaget for denne Styrelsesform, er rigtig. Jeg er ikke enig med den nuværende Direktion paa dette Punkt. Det har ikke været mig magtpaaliggende stærkt at fremhæve denne Uenighed i Opfattelsen mellem Generaldirektionen og mig, men jeg maa tilstaa, at Direktionen har gennem sin Betænkning forsynet Offentligheden i saa høj Grad med Stof, som under denne Sags Behandling er bragt i Marken mod mig, at ogsaa jeg maa tage til Genmæle mod dette og statuere, at naar jeg har fremsat et Lovfor-

slag, som paa væsentlige Punkter er i Modsætning til Statsbanedirektionens Forslag, er det selvfølgelig, fordi jeg ikke er enig med den. Men i øvrigt har det været mig magtpaaliggende og skal til enhver Tid være mig magtpaaliggende at yde Direktionens Medlemmer al mulig Beskyttelse mod uberettigede personlige Angreb. Det har jeg ogsaa i min hidtidige Virksomhed gjort.

Jeg har den Indvending mod den nuværende Styrelsesform for Statsbanerne, den samme Indvending, som har fundet sit Udtryk i Statsbaneudvalgets Betænkning, at denne Styrelse er i alt for høj Grad sammentrængt, centraliseret, den er bureaukratisk, det vil sige, at den i et i Forhold til Virksomhedens Omfang urimeligt Maal sammendrager Afgørelsen hos den centrale, den øverste Ledelse. Og den er et Udtryk for en Tankegang, som ikke er ualmindelig hos Folk, som leder store Virksomheder, at den ikke kan betros sin underordnede noget eller kun lidet. Naar man som Generaldirektionen fraraader Distriktsinddelingen med Distriktschefer i Spidsen for disse Distrikter, er det muligt i mindre Grad Udtryk for, at det i og for sig ikke vilde være forsvarligt og rigtigt at gøre det, end for den Tanke, at det vilde være vanskeligt at finde de dertil egnede Personer. Det er blevet sagt fra forskellige Sider, ogsaa af det ærede 3die Medlem for 10de Kreds (Ejsing), at hvis det er rigtigt, at den nuværende Ordning, som er indført paa Forslag af den Kommission, som det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) i sin Tid tilhørte, i Virkeligheden tilsigtede en Decentralisation af den lokale Ledelse, er det mærkeligt, at dette da ikke er blevet Tilfældet. Jeg tror, at Forklaringen maa være den og ikke kan være nogen anden end Opfattelsen hos de Mænd, der har været den øverste Ledelse af Statsbanerne, en Opfattelse i den Retning, jeg nylig skitserede, at det ikke gaar an at lægge Ledelsen ud hos de lokale Folk, de er ikke tilstrækkeligt kyndige, samvittighedsfulde — eller hvad man gaar ud fra, der mangler hos dem. Jeg tør ikke i dette Øjeblik med Sikkerhed paastaa, om end jeg ganske sikkert haaber det, at der indenfor Statsbanerne findes de til at overtage Distriktschefsposterne egnede Personer. Jeg turde ikke en Gang i dette Øjeblik, hvis jeg blev modsagt fra kompetent Side, paastaa, at man har tilstrækkeligt uddannet Materiale til at besætte Sektionsledelsesposterne, men jeg siger, at hvis det